

ДЕРГАЧ ЯНА, здобувач вищої освіти

Науковий керівник – **БУРКОВСЬКА АННА**, доктор філософії (економіка), доцент кафедри менеджменту та маркетингу, **Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв**

УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕДУРОЮ БАНКРУТСТВА ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ СУЧАСНИХ ВИКЛИКІВ

Управління процедурою банкрутства підприємств у сучасних умовах є складним і багатогранним процесом, що вимагає врахування економічних, юридичних і соціальних аспектів. Сучасні виклики, пов'язані зі швидкими змінами у глобальній економіці, політичною нестабільністю та зростаючою конкуренцією, змушують бізнес адаптуватися до нових реалій [1]. Однак у випадках, коли компанії не можуть уникнути фінансових труднощів, процедура банкрутства стає важливим інструментом для врегулювання ситуації.

Процедура банкрутства спрямована не лише на ліквідацію бізнесу, а й на можливе його оздоровлення через реструктуризацію боргів, зміну управлінських підходів чи пошук інвесторів. Успішне управління цим процесом потребує глибокого аналізу причин, які призвели до фінансової кризи, та розробки ефективної стратегії виходу з неї [2]. Важливу роль у цьому відіграє координація між зацікавленими сторонами, включаючи кредиторів, власників бізнесу та працівників.

Одним із ключових аспектів є забезпечення прозорості та справедливості процедури. Це включає чітке дотримання законодавства, ефективну комунікацію з кредиторами та забезпечення інтересів усіх сторін, залучених до процесу. Належне регулювання допомагає запобігти зловживанням і сприяє формуванню довіри до системи банкрутства, що особливо важливо в умовах сучасних викликів [3].

Сучасні тенденції також вимагають використання цифрових технологій у процесі управління банкрутством. Інструменти аналітики та моделювання дозволяють проводити більш точний фінансовий аналіз і прогнозування. Водночас платформи для електронних торгів і реєстрації активів сприяють підвищенню ефективності ліквідаційних процедур і мінімізують корупційні ризики [4].

Соціальний аспект банкрутства також заслуговує на увагу. Закриття підприємств нерідко супроводжується втратою робочих місць і негативними наслідками для місцевих громад. Управління процедурою повинно враховувати можливість соціальної підтримки, спрямованої на працевлаштування звільнених працівників або перекваліфікацію [5]. Уряди та місцеві органи влади можуть відігравати важливу роль у пом'якшенні таких наслідків, забезпечуючи соціальну стабільність.

Процедура банкрутства може також стати платформою для нових можливостей. У разі успішної реструктуризації бізнес може отримати другий шанс, оновившись та адаптувавшись до нових ринкових умов. Це дозволяє

зберегти цінні активи, уникнути повної втрати капіталу та навіть створити нові робочі місця. Такий підхід є важливим для сталого розвитку економіки, оскільки дозволяє перерозподіляти ресурси ефективніше [1].

Підхід до управління банкрутством має враховувати інтереси кредиторів, власників та працівників, адже від балансу цих сторін залежить не лише успішність процедури, але й можливість збереження економічного потенціалу підприємства [5]. Важливим елементом є забезпечення прозорості процедур і комунікації між усіма учасниками, що знижує ризики конфліктів і недовіри.

Управління процедурою банкрутства підприємств в умовах сучасних викликів передбачає комплексний підхід, що враховує економічну нестабільність, зміну законодавства та глобалізаційні процеси. Основною стратегією є ефективне планування й адаптація до мінливого середовища, що вимагає гнучкості у виборі інструментів та методів [1]. Важливо зосередитися на оцінці фінансового стану підприємства, визначенні ключових причин кризової ситуації та пошуку оптимальних шляхів її вирішення.

Ключову роль відіграє розробка плану реструктуризації або ліквідації, який повинен базуватися на аналізі ринку, тенденцій у галузі та можливостей підприємства до відновлення. Загалом управління процедурою банкрутства в умовах сучасних викликів є не лише технічним процесом, а й стратегічним завданням, яке вимагає балансу між економічними, юридичними та соціальними цілями. Використання сучасних інструментів, прозорість і врахування інтересів усіх сторін забезпечують можливість мінімізувати негативні наслідки та створити умови для майбутнього відновлення. У світі, що постійно змінюється, процедура банкрутства є не просто фінансовою кризою, а й потенційним стартом для нових можливостей та оновлення бізнесу.

Список використаних джерел:

1. Жуков С. В. Ліквідаційна процедура банкрутства юридичних осіб відповідно до Кодексу України з процедур банкрутства : наук.-практ. посібник. Київ : Алерта, 2021. 292 с..
2. Грабован Л. І. Погашення вимог кредиторів у процедурі банкрутства: теорія і практика : монографія. Одеса : Фенікс, 2018. 308 с.
3. Бурковська А.І., Гончаренко М.О., Різун В.Р. Управління кадровою політикою сільськогосподарських підприємств в контексті мотивації праці. *Modern Economics*. 2023. № 41(2023). С. 19-23. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V41\(2023\)-03](https://doi.org/10.31521/modecon.V41(2023)-03)
4. Poltorak A., Burkovska A., Khrystenko O, Sukhorukova A. Dovgal I. Monitoring of relationships between indicators of food security of the states. *IOP Conference Series: Earth and Environmental Science*. 2023. 1269(1), 012001. DOI:10.1088/1755-1315/1269/1/012001
5. Руданецька О. С., Хомко Л. В. Особливості звільнення працівників у процедурі банкрутства: міжнародне та національне правове регулювання. *Наше право*. 2022. № 1. С. 137–143.

